

Juul-Rysensteen: Naar det ærede Medlem her ved Siden af (Tolderlund) og den ærede Minister mødes i Forbavnselse over, at jeg har erklæret at kunne stemme for § 4 i Fjor, men ikke vil i Aar, saa bedrøver det mig at maatte berøve dem Glæden over den Opdagelse. Jeg har nemlig hele Tiden læst § 4 paa samme Maade, som jeg nu forstaaer den. Der staar i § 4, første Stykke: „Bestemmelserne i §§ 1—3 skulle gennemføres, efterhaanden som de nuværende kongelige Kommissarier afgaa fra deres Stillinger. Indtil da er Ministeren bemyndiget til at fastsætte følgende midlertidige Ordning“. Jeg indrømmer, at det danske Lovsprog undertiden er noget forviklet, men der staar udtrykkelig, at Bestemmelserne i §§ 1—3, hvori Lønningerne ogsaa nævnes, skulle gennemføres, *efterhaanden som de nuværende kongelige Kommissarier afgaa fra deres Stillinger*. Saa føjes der til: „Indtil da er Ministeren bemyndiget til at fastsætte følgende midlertidige Ordning“. Det har jeg forstaaet — og jeg gad vide, om der er ret mange, der ville modsige, at denne Fortolkning kan være rigtig —, at hvis en eller anden af de kongelige Kommissarier opgiver Embedet enten paa Grund af Dødsfald eller af andre Grunde, saa maa hans Stilling straks falde ind under §§ 1—3. Men den første Sætning maa være den principale, og saa længe de nuværende Kommissarier forblive i Embedet, beholde de deres Lønninger. Saaledes har jeg altid forstaaet det, og jeg er i det Tilfælde at vide, at i alt Fald nogle af Kommissarierne selv have forstaaet det saaledes, at Fratagelsen af Gagen kun gjaldt de 4, nu de 3, Amtmænd. I saa Henseende er jeg ikke i Uoverensstemmelse med min Stilling i Fjor; havde jeg hørt, at jeg misforstod disse Ord, saa havde jeg stemt derimod i Fjor og stillet Ændringsforslag derom nu i Aar og i Fjor ogsaa. Naar der staar: „efterhaanden som de nuværende kongelige Kommissarier afgaa fra deres Stillinger“, kan jeg ikke forstaa det anderledes, end at saa længe de blive, beholde de, hvad de have. Jeg har ikke nægtet at ville være med til at indskrænke Lønnen, naar der kom ny Kommissarier, men jeg har ganske vist benægtet i Fjor, at jeg ansaa det for muligt at skaffe en Mand med den fornødne Autoritet — Alder giver ogsaa Autoritet —, som kunde varetage Embedet og optræde med fornøden Vægt overfor dem, han kom i Berøring med, for den foreslaaede Løn. At en saadan

Mand kan skaffes for 6,000 Kr., benægtede jeg i Fjor, og jeg fastholder det nu. — Hvor store Summerne ere paa Finansloven, har jeg ikke efterset, men det er mig ogsaa komplet ligegyldigt, for mig staaer det som Nr. 1, at jeg ikke vil være med til og fraraader ærede Medlemmer at være med til at berøve en Mand, hvad han nærer fuldt berettiget Forventning om at beholde, saa længe han varetager den Pligt, han er sat til at varetage. Det har jeg hævdet i Udvalget hele Tiden, og ingen har nogen Sinde gjort mig opmærksom paa, at § 4 skulde læses anderledes, end jeg forstod den. Den Forstaaelse, der nu gøres gældende, forbavser mig saa meget mere, som jeg i Udvalget har lovet at stemme for den foreslaaede Ændring, naar de 3 Linier maatte komme med, saa de Herrer have maattet være opmærksomme paa, at jeg lagde en anden Betydning i Paragraffen, end det ærede Medlem her ved Siden af lægger i den. Naar man derhos læser Folketingets Forhandlinger igennem og den foregaaende Ministers Svar i Folketinget, kommer man til den fulde Overbevisning, at han aldeles ikke havde tænkt sig at berøve disse Mænd noget af deres Embedsindtægter.

Jeg slutter med at sige, at kommer det Forslag til at foreligge i Landstinget igen, vil jeg atter hævde, at 6,000 Kr. anser jeg for for lidt til at faa Embedet forsvarligt besat, og jeg haaber ikke, at det bliver vedtaget i den Form, i hvilken det rimeligvis nu vil blive sendt ned til Folketinget.

Gustav Hansen: Jeg har udbedt mig Ordet for en ganske kort Bemærkning for at redegøre for min Afstemning. Da jeg ikke kan være med til den Uretfærdighed og Ubillighed, der efter min Mening vilde ligge deri, at veltjente Embedsmænd ved en ny Lov berøves en Del af deres Indtægter, maa jeg allerede af den Grund slutte mig til Mindretallet i denne Sag.

Rambusch: Ved første Behandling af denne Sag i Fjor tillod jeg mig at paavise, at saa vidt jeg kunde skønne, laa Hovedvanskeligheden ved Ordningen af dette Spørgsmaal deri, at Sagen efterhaanden havde udviklet sig saaledes, at alt for forskelligartede Arbejder ere henlagte under den samme Mand, som Ledelsen af Ekspropriationer, Førelsen af et teknisk Tilsyn af mangfoldig Art og Førelsen af et kommercielt Tilsyn, og at den rette Vej til at komme ud af dette maatte være at